

Uzajamno osnaživanje

Njegovanje inkluzije kao bitnog obilježja rada dječjeg vrtića Radost dovelo je do promišljanja novih oblika podrške roditeljima, stoga od 2004. godine djeluje grupa podrške namijenjena roditeljima djece s teškoćama u razvoju.

Njegujući inkluziju kao bitno obilježje rada našeg vrtića, uočili smo kako je jedna od glavnih tema u individualnim razgovorima roditelja djece s teškoćama u razvoju i psihologa problem usamljenosti, socijalne izolacije i nerazumijevanje okoline. Ova spoznaja vodila nas je u promišljanju novih oblika podrške roditeljima.

U Dječjem vrtiću Radost od 2004. godine postoji grupa za podršku namijenjena roditeljima djece s teškoćama u razvoju. Osnivanje grupe podrške nametnulo se kao rješenje za podršku, druženje i

društveno umrežavanje roditelja djece s teškoćama u razvoju koja pohađaju naš vrtić. Grupa se sastaje jednom mjesечно, vodi je psihologinja vrtića, dok teme predlažu članovi grupe. Članovi grupe nisu obvezni stalno prisustovati, i njihova je jedina obveza voditi brigu o povjerljivosti svega što je rečeno na grupi.

▶ Sonja Pribela-Hodap, prof.
psihologinja
Dječji vrtić Radost
Crikvenica

naša djeca s posebnim potrebama

Baš mi je to trebalo, da se nekom povjerim, da me netko čuje¹

Kad se grupa ljudi započne redovito sastati kroz neko vrijeme kako bi međusobno podijelili životna iskustva, osjećaje i razmišljanja, govorimo o grupi podrške. Roditelji djece s teškoćama u razvoju specifična su grupa roditelja s obzirom na njihovo različito roditeljsko iskustvo.

U lazak djeteta u dječji vrtić često je i prvi kontakt s drugim roditeljima koji imaju djecu s teškoćama u razvoju. Grupa je mjesto gdje se najčešće prvi put sreću s osobama koje su iskusile isto, prošle jednak put iščekivanja i frustracija. Kroz sudjelovanje u radu grupe oni dobivaju podršku u toploj, nekritičnoj atmosferi u kojoj mogu razgovarati o sebi i svom životnom iskustvu bez nelagode, a isto tako mogu pružiti i primiti podršku i ohrabrenje. Grupa omogućuje širenje spoznaja, od toga kako se nositi sa sadašnjim izazovima roditeljstva pa do konkretnih informacija vezanih uz prava djeteta s teškoćama u razvoju.

Na grupi vidim da nisam Pale sam na svijetu sa svojim problemima

Na grupi se najčešće sastaje od četiri do najviše deset članica. Otvorena je za sve roditelje djece s teškoćama u razvoju, ali najčešće dolaze samo majke. Zanimljivo je da su sudionici grupe najčešće mame ili udomiteljice djece, pa je rad u grupi s vremenom postao ugodno žensko druženje u kojem sudionice opušteno razgovaraju o svakodnevnim, životnim stvarima.

Jedina sličnost među sudionicama grupe je u tome da su sve one mame/udomiteljice djeteta s teškoćama u razvoju; njihova djeca nemaju iste dijagnoze, neke su zaposlene, neke imaju samo jedno dijete, neke su majke troje i više djece. Takva različitost ima pozitivan odjek na dinamiku rada u grupi.

¹ Zapodnaslove članka uzete su izjave članica grupe podrške

Grupe su dobre jer ne razgovaramo samo o djetetu već i o sebi, o svojim unutarnjim dilemama, problemima, dvojbama, strahovima...

Grupa se sastaje jednom mjesечно, u prostorijama vrtića, a druženje traje prosječno 90 minuta. Voditeljica grupe je vrtička psihologinja koja ima zadatak sazvati grupu, osigurati prostor, uskladiti vrijeme, pobrinuti se za kavu i sl. Voditeljica ima uvijek u priču neku aktivnost, pisani materijal ili anegdotu kojom pokreće temu ukoliko sama grupa nema ideju kako sadržajno ostvariti sastanak, no potrebe za intervencijom su zaista minimalne i gotovo zanemarive.

G rupa funkcioniра na dobrovoljnoj bazi – svi dolaze jer to sami žele, članice grupe nikada nisu prisiljene pričati ili dijeliti svoja osobna

**Posebna snaga grupe je društveno umrežavanje, sastajanje članica izvan grupe, druženja obitelji, zajedničko slavljenje rođendana...
Grupa postaje dio života i osigurava osjećaj sigurnosti i pripadanja.**

razmišljanja, osim ukoliko to doista žele. Članice grupe ničim nisu obvezane, osim pravilom da ono što je rečeno na grupi i ostaje na grupi.

Posebna snaga ove grupe je društveno umrežavanje, sastajanje članica izvan grupe, druženja obitelji, zajedničko slavljenje rođendana... Na grupi su započela mnoga topla i dugogodišnja prijateljstva i nije neobično da se roditelji kojima su djeca izašla iz vrtića znaju povremeno vraćati na naše sastanke. Grupa postaje dio njihova života i osigurava im osjećaj

sigurnosti i pripadanja (za mene je uvijek netko tu s kim mogu podijeliti i lijepe i tužne trenutke).

Nakon grupe osjećam se puno bolje, kao da mi je pao teret s leđa

Prvi susreti roditelja s grupom gotovo su uvijek obilježeni pričom o osjećaju usamljenosti i nerazumijevanja okoline za potrebe njihove djece ali i njihovih specifičnih roditeljskih potreba. Grupa pažljivo sluša svaku novu članicu i upoznaje njezinu životnu situaciju, kao i karakteristike njezine osobnosti. Mnoge mame nakon prvog susreta kažu kako su tek sada (a djeca nerijetko imaju i 5-6 godina) mogle nekome ispričati kako su se osjećale kad su doznale dijagnozu djeteta, koje su emocije, misli i reakcije imale na tu vijest. U fokusu grupe su najčešće mame i kao što one same kažu to su grupe smijeha i plaća, emocije su vrlo burne, a mame su spremne otvoriti se i iskreno sudjelovati. Dolaskom svake nove članice neke teme se ponovno otvaraju – osim suočavanja s dijagnozom djeteta, česte su teme porod, boravci u bolnici i odnos medicinskog osoblja, kako se nositi s novim rezultatima u napredovanju djeteta, a često na cijeloj grupi niti ne govorimo o konkretnoj djeci s teškoćama u razvoju već o samim majkama, njihovoj drugoj djeci, bračnim i obiteljskim odnosima, čime želimo raditi na stvaranju zajednice podrške. Posebni su susreti u kojima se objavljaju nove trudnoće i pozorno se prati njihov tijek. Grupa tad ima posebno jaku ulogu podrške i pomoći da se lakše prebrode strahovi i nedoumice.

O svemu možemo otvoreno razgovarati, važno mi je znati da tu uvijek ima nekog tko će me razumjeti Iako grupa nema terapijski cilj i nije tako zamišljena, mnogi susreti unutar grupe imaju vrlo jak terapijski učinak na sudionice. Snagu grupe čini spremnost članica da podijele vlastita iskustva i pruže međusobnu podršku. Grupa im, kako kažu same sudionice, omogućuje da se s pozitivnijim stavom nose s izazovima roditeljstva.